

هنرجویان کلاس های فرهنگ سرای الهیه، حالا تولیدات خود را در این مجموعه عرضه می کنند

فاصله کوتاه آموختن تا فروش

شمشیری امیدوار است که محصولات بیشتری به این بازارچه راه پیدا کند؛ چون به این ترتیب و با قیمت های مناسب، حسابی به سود او و سایر هم محله ای ها می شود. هماهنگی دیگر بانویی است که با ما هم کلام می شود. او می گوید: برای من ارزشمند است از بانوانی خرید کنم که تولید دست خودشان را می فروشند. کارهای دست سازشان هم اکثرا تمیز و ظریف تهیه شده است.

● کسب درآمد با روحیه ای خوب

برگزاری بازارچه برای بانوان تولیدکننده محصولات خانگی اتفاق خوبی است و کمک کرده آن ها بخشی از محصولات خود را در این فضا بفروشند. مریم سلطانی می گوید: برنامه فرهنگ سرا کمک کرد ما خیلی زود مراحل آموزش تا فروش را بگذرانیم. الان که حساب می کنم، فکر می کنم دیگر پول کلاس ها و مواد اولیه را در آورده ام.

مریم خانم موضوعی را مطرح می کند که اگر به آن توجه شود فروششان رونق می گیرد. او فکر می کند که اگر درباره بازارچه پنچشنبه های فرهنگ سرای الهیه بیشتر تبلیغ شود، اهالی بیشتری از ساکنان ساختمان های اطراف به اینجا می آیند. زهره هاشمی زاد، از دیگر غرفه داران، می گوید: یک هفته فروش خوب است، یک هفته اندک، ولی در کل شاکریم. خیلی از این افراد معطل پول فروش محصول در اینجا نیستند، بلکه حضور در بازارچه روحیه آن ها را عوض می کند. به خاطر اینکه از خانه بیرون می آیند و توانمندی خود را نشان می دهند.

خشک، تولیدات سفالی و... را عرضه می کنند. او وضعیت فروش غرفه داران را خوب می داند و امیدوار است چرخه آموزش، تولید و فروش در منطقه ۱۲ بزرگ تر شود.

● وصل تولیدکننده و مشتری

عرضه مستقیم کالاها از سوی تولیدکنندگان خانگی باعث شده است قیمت محصولات نسبت به بازار به صرفه تر باشد؛ همین موضوع هم پای اهالی را به فرهنگ سرا باز می کند و باعث شده است پنچشنبه ها تردد بیشتری در فرهنگ سرا به چشم بیاید. مژگان شمشیری مشغول بازدید از میزهاست و می گوید: من چند وسیله دکوری سفالی خریدم. او تعریف می کند: این دفعه دوم یاسوم است که به این بازارچه آمده ام. هر دفعه هم یک بخشی از خریدهایم را از اینجا تهیه می کنم.

بهشتی در گوشه ای از سالن، کارهای سفالی چشم نوازی می کند و روی میز دیگری، خوراکی های متنوع، آدم را وسوسه می کند. تنوع محصولات در این فضا چشمگیر است. اما اینجا نه پاستا است و نه بازار محلی؛ ما وسط سالن فرهنگ سرای الهیه و در میان میزهایی ایستاده ایم که محصولات روی آن ها را بانوان توانمند محله تولید کرده اند.

غرفه داران این بازارچه تا چند هفته پیش در کلاس های آموزشی فرهنگ سرای الهیه می نشستند و حالا خودشان غرفه دار شده اند و تولیداتشان را برای فروش آورده اند.

● مقدمه چینی برای کارآفرینی خانگی

پنچشنبه هر هفته، فرصت فروش محصولات بانوان تولیدکننده محله است؛ آنان که هنر و توانمندی خود را تبدیل به شغلی خانگی کرده اند و از آن کسب درآمد می کنند. مسئول فرهنگ سرای الهیه می گوید: در این فضا ظرفیت هایی برای حمایت از بانوان محله فراهم و مراحل کارآفرینی را برای آن ها مهیا کرده ایم.

اکرم بخشی ادامه می دهد: در فرهنگ سرای الهیه بانوان امکان حضور در کلاس های آموزشی را دارند و وقتی به توانمندی تولید رسیدند، می توانند محصولات خود را در روزهای پنچشنبه در بازارچه فرهنگ سرا به فروش بگذارند. به گفته بخشی در این نمایشگاه ۱۰ غرفه برپا شده است و بانوان تولیداتی مانند لباس، وسایل خرازی، شیرینی های خانگی، میوه

دختر کاراته کار محله دانش آموز با دیدن یک برنامه تلویزیونی به سمت این رشته ورزشی کشیده شد

حس خوب مبارزه

امید محله

بهشتی، وقتی کمر بند را می بندد و روی تاتامی می رود، فقط به مبارزه فکر می کند. به قدری دیدن فیلم های رزمی در دوران کودکی بر ذهنش اثر گذاشته است که او بعد از چند سال هنوز هم دوست دارد آن مبارز قدرتمندی باشد که حریفی را شکست می دهد و به مصاف نفر بعدی می رود. پریسا همتی پور در دوازده سالگی همان دختر موفق خانواده و مدرسه است که همه تحسینش می کنند. کاراته کار نوجوان محله دانش آموز که در مدرسه حجت درس می خواند، پنج سال است که برای تمرین کاراته به باشگاه می رود.

● چه چیز کاراته برایت جذاب است؟
اینکه بتوانم مبارزه کنم. مبارزه مستقیم برایم شیرین است.

● برای همین سبک کومیته را انتخاب کردی؟
بله، البته کاتا یا همان کارهای نمایشی را هم دنبال می کنم ولی موفقیت هایم در بخش کومیته است.

● مبارزه برایت مهم تر است یا مدال گرفتن؟
مبارزه حس بهتری به من می دهد. همه لحظات مبارزه تجربه و تلاش است. وقتی مدال می گیرم، در میدان مسابقه نیستم ولی وقتی مبارزه می کنم، نگاه مربی و دوست و خانواده به من است و باید همه آن ها را خوشحال کنم.

● پیش آمده است در مدرسه یا بین دوستان از فن ها و تخصص ورزشی ات استفاده کنی؟
هرگز! جای تمرین و فن فقط در باشگاه و با اجازه مربی است.

● تا حالا از هم کلاسی های خواسته ای که به باشگاه بیایند و تمرین کاراته کنند؟
بله، سال قبل یکی از دوستانم با من همراه شد و از کاراته خوشش آمد و آن را دنبال کرد. البته به دلیل جابه جایی خانه شان باشگاهش را عوض کرد.

● وضعیت باشگاه های کاراته و فضاهای ورزشی در محله خودتان و مدرسه ات چطور است؟
اگر باشگاه های خصوصی نباشد، دیگر جایی برای تمرین کاراته نداریم. مدرسه هم فضایی برای رشته مانند ندارد.

● قصد داری کاراته را تا کجا ادامه بدهی؟
من دو چرخه سواری و ژیمناستیک هم تمرین کرده ام. اما در کاراته مانده ام و دوست دارم این رشته را تا زمانی که توان دارم، ادامه دهم؛ تا جایی که شد، بازیکن باشم و بعد هم مربیگری را امتحان کنم.

● دوست داری در این رشته به چه موفقیت هایی برسی؟
مدال و قهرمانی برایم مهم است و اول دوست دارم بهترین کشور باشم و بعد به مدال جهانی فکر می کنم.

● چقدر برای این ورزش وقت می گذاری؟
هفته ای ۶ ساعت با مربیانم، خانم هامزای و رستگار تمرین می کنم.

● کاراته با درس خواندن تداخلی ندارد؟
نه! به کلاس زبان هم می روم و به همه شان می رسم. چون یاد گرفته ام برای کارهایم برنامه ریزی کنم.

● قهرمانی و مدال هایت در چه مسابقاتی بوده است؟
سال ۹۸ قهرمان مسابقات کومیته در ناحیه شدم. سال ۹۹ در رقابت های استانی برنز گرفتم. سال ۱۴۰۰ مدال نقره کشوری گرفتم و چند ماه قبل دوباره در مسابقات استانی سوم شدم.